

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm1853/facsimile.pdf (tilgået 16. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og gav mig istun Spilser,
Som en S a r b a n a p a l,
Der sad imellen Sidser,
Og spandt, som han var gal,
Til Fruer - Buret brantde,
Med Tot og Dæm og Rot,
Og sandt er det, jeg endte
Kvindagtig, toiset nok!
Thi raader jeg hør Magt,
Som ille vil fordommes,
Med Pen at giore Pagt,
Imens den kan berommes!

VI. Libanon.

Bidere end Wind og Vore
Jordum har min Eder - Mast,
Ny der gaare af mine Skovs,
Skjondt som Glar min Lykke brast!
M, ei meer paa mine Aafe.
Storner Eddren rank i Sty,
Og ei meer om Snelle - Kase
Raader man i Melkarths By!
Tyruh, Tyruh! dybt begravet
Ligger du i Adens Strom,
Som en Steen der sank i Havel,
Som en fiantet Barne - Drom!
Drotter dine Kibmand vare,
Paa din Høst den vilde Strand
Solv og Guld, og Nav hinc klare,
Skylled op som Havets Sand!
Dine Sange, dine Slave

Oer Bolgerne sig svang,
Bel til alle Verdens Høve,
Som til fierne Dane - Gang!
Derfor Ørkens Skibe strammede
Til din Høst med Ladning sovar,
Alle kiste sig udcommede
For haad dine Sneller var!
Konger sig med Guld at kcone
Kerde af din gyldne Stavn;
Trindt i Landene paa Throne
Med dit P u e p u t steg dit Navn!

Men af, see, paa Navnet noer
Som en Drom er Alt foroundet,
Du i Hulen tier voer,
Knap dit Maal man har ubgrundet!
Med sig tager Kiel sit Spor,
Som dit Glaas var fler din Lykke;
Derom Syeilet trindt paa Jord
Minde Kibbe - Drotter trygge!
Nu af alt Phonicist Stort
Standet ene jeg tilbage,
Hvad sig heit har selv ei gjort,
Dale ei som Reg saa sage!
End maafsee i Deusers Telt,
Maroniters Munke - Bure,
Hostre kan mit Skib en Hest,
Som opreiser falbne Mure!
Meer end det formaare den Haand,
Der, med underfulde Slave,
Har betegnet Libanon
Som et Gierde for sin Have!

